

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2010. október 5. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az adóbevételt különösen nagymértékben csökkentő adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt és társai ellen indított büntető ügyben a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2010. évi április hó 1. napján kihirdetett 3.B.1035/2008/84. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részét megváltoztatja az alábbiak szerint:

I.r. vádlott börtönbüntetését 2 (kettő) évre enyhíti, melynek végrehajtását 5 (öt) évi próbaidőre felfüggeszti, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 16.960 (Tizenhatezer-kilencszázhatvan) Ft-ból 6.000 (Hatezer) Ft I.r. vádlottat, 10.960 (Tízezer-kilencszázhatvan) Ft IV.r. vádlottat terheli.

IV.r. vádlott lakcíme:
személyi igazolványának száma: ...

I n d o k o l á s :

Az elsőfokon eljáró megyei bíróság I. r. vádlottat 11 rendbeli folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében, mint bűnsegéd (Btk. 310. § (1) és (3) bekezdése), (II/a., I/a-e.)

9 rendbeli folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében, mint bűnsegéd (Btk. 310. § (1) és (2) bekezdése),
folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276. §),
magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276. §)
mondta ki bűnösnek és halmazati büntetésül 3 évi börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

II. r. vádlottat 3 rb. folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette miatt - halmazati büntetésül - 1 év 10 hónapi börtönbüntetésre Btk. 310. § (1) (3) bekezdés ítélte, melynek

végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette. E vádlottal szemben 600.000.- Ft pénzmellékbüntetést alkalmazott.

IV. r. vádlottat 2 rb. folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette (Btk. 310. § (1) (3) bekezdés) miatt 1 évi börtönbüntetésre és 300.000.- Ft pénzmellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Ez utóbbi két vádlottnál rendelkezett a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, végül határozott a bűnügyi költség viseléséről.

I. r. és védője enyhítésért, II. r. és IV. r. vádlottak és védőik felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést. III. r. vádlott védője írásbeli beadványában kifejtettek szerint a vádlott a tevékenységét, munkavállalóként, mint „kapcsolattartó koordinátor” nem a saját nevében végezte, a munkaszerződéseket a munkavállalókkal, valamint a munkaerő kölcsönzéssel kapcsolatos szerződéseket a foglalkoztató társasággal csupán aláíratta. Adókötelezettsége csupán a munkaviszonyból származó jövedelme után keletkezett volna.

Az a körülmény, hogy munkabért nem kapott, nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a munkaerő kölcsönzésből származó jövedelem hozzá került, tekintettel arra is, hogy egyéb okból (szállásadás) volt érdekelt a társaság sikeres működésében.

Nem tekinthető kétséget kizáróan bizonyított ténynek, hogy a ténylegesen elvégzett munkáért a ... Kft, illetőleg a ... Kft. által fizetett díjak (munkabér, munkabér előleg, szállásdíj) hozzá kerültek, tekintettel arra, hogy a társaság ügyvezetője saját elmondása szerint egy, az eljárás során ismeretlenül maradt személynek adta azt át.

III-IV. r. vádlottak védői sérelmezték azt is, hogy az ügyészség által benyújtott vádirat a vádlottak számát tekintve nem volt teljes körű.

Az ügyész a nyilatkozattételre fenntartott 3 napon belül az ítéletet valamennyi vádlott tekintetében tudomásul vette.

II. r. vádlottal szemben az elsőfokú bíróság ítélete - jogorvoslatok hiányában - 2010. április 6. napján jogerőre emelkedett, így őt a másodfokú felülbírálat nem érinti.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.276/2010/1-I. számú átiratában az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A védelmi jogorvoslatok okán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében a Be. 349. § (1) bekezdés alapján a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálta felül teljes terjedelemben, a meghozatalát megelőző eljárással együtt.

A felülbírálat során megállapította, hogy a megyei bíróság eljárása során perrendi hibát nem vétett, tényfelderítési és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Igen széleskörű bizonyítást folytatott le. A bizonyítékok értékeléséről logikai hibát nem vétve adott számot.

I. r. vádlott az eljárás során beismerő és bűnösségére is kiterjedő vallomást tett III. r. vádlott bűnösségét nem ismerte el, IV. r. vádlott pedig az eljárás során élt a hallgatás jogával.

A kihallgatott tanúk vallomásai, az igazságügyi könyvszakértői vélemény, valamint az okirati bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, csupán I. r. és III. r. vádlottnak a személyi körülményeiben utóbb bekövetkezett változásokkal egészítendő ki a következők szerint. I. r. vádlott 2010. június 15. napjától a ...Kft-nél segéd munkásként dolgozik. Havi jövedelme 38.000.- forint.

Napi szinten gondoskodik mozgáskorlátozott édesanyja ápolásáról és gondozásáról.

III. r. vádlottnak ... napján ...utónevű gyermeke született.

Az így kiegészített tényállás szerint a Be. 351. § (2) bekezdésében felsorolt hiányosságokból, az ítélet tábla a másodfokú eljárás során irányadónak tekintette.

Az elsőfokú bíróság valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott esetében okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére.

A III-IV. r. vádlottak védői által az elsőfokú bíróság ítéletének mérlegelési tevékenységét támadó, felmentésre irányuló jogorvoslat a Be. 351. § (1) bekezdésére tekintettel nem foghatott helyt. Megalapozott tényállás esetén a másodfokú bíróságnak a bizonyítékok eltérő értékelésére nincs lehetősége.

III-IV. r. vádlottak és védőik az eljárás során vitatták, hogy a vádlottak „kapcsolattartó koordinátori” minőségükben adóalannyá válhattak arra is tekintettel, hogy az érintett gazdasági társaságoknál munkaviszonyban álló munkavállalók voltak.

Az ítélet tábla az egyébként igen színvonalas védői érveléseket nem tudta elfogadni.

Az elsőfokú bíróság ítéletében részletesen foglalkozott annak vizsgálatával, hogy valójában kik végezték a gazdasági tevékenységet, milyen szerepe volt a ... Kft-nek valamint adó-és járulékfizetési kötelezettség konkrét jogszabályi hátterével is és helyes indokkal állapította meg, hogy az ezt vitató III-IV. r. vádlottak esetében az adóalanyiságot az általuk folytatott gazdasági tevékenység keletkeztette, és ahhoz segítséget nyújtott I. r. vádlott Kft-je által azzal, hogy számlát biztosított az egyes munkahelyeken munkaerő közvetítői tevékenységet végző személyeknek.

A védőknek a vádlottak lehetséges számára, illetőleg annak hiányára vonatkozó észrevételére az ítélet tábla csupán a Be. 2. § (3) bekezdésére tud hivatkozni, mely szerint a bíróság csak annak a személynek a felelősségéről dönthet, aki ellen vádat emeltek és csak olyan cselekmény miatt, amelyet a vád tartalmaz.

A büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság teljes körűen feltárta III. r. vádlott esetében további enyhítő körülmény, hogy már 4 kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. A bűnösségi körülményeket III. r. és IV. r. esetén megfelelően értékelte. Az alkalmazott fő-és mellékbüntetés neme és mértéke törvényes.

I. r. vádlott esetében az ítéletábra úgy találta, hogy esetében a nagyobb nyomatékkal értékelendő időmúlásra, valamint a korábbi - elsőfokú bíróság által teljesen feltárt - enyhítő körülményekre lehetőség van a főbüntetés enyhítésére és a Btk. 37. §-ában megfogalmazott büntetési célok elérése érdekében már nem szükséges végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazása. Vele szemben az ítéletábra a szabadságvesztés büntetést a rendelkező rész szerinti mértékben mérsékelte és annak végrehajtását a Btk. 89. § (2) (3) bekezdésére figyelemmel a maximális tartamban felfüggesztette.

Fentiekből következően a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását mellőzte. E vádlott és védőjének enyhítést célzó jogorvoslata eredményre vezetett.

Valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott esetében a Btk. 2. §-nak alkalmazására került sor, arra tekintettel, hogy összhatásában az érintett vádlottakra az elkövetéskor hatályban lévő törvény kedvezőbb.

Az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdés alapján a jelzett részben megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült I. és IV. r. vádlottat érintő bűnügyi költségről a Be. 381. § (1) bekezdése alapján történt rendelkezés. IV. r. vádlott időközben megváltoztatott lakcímét és személyi igazolvány számát az ítéletábra rögzítette.

Debrecen, 2010. október 5.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Simonné dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék:

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 3.B.1035/2008/84. számú ítélete I. r., III. r. és IV. r. vádlottak tekintetében 2010. október 5. napján jogerőre emelkedett és a szabadságvesztés büntetések kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2010. október 5.

. Balla Lajos sk.

a tanács elnöke